

Sa Riera sota la influència del turisme: de la pesca al sol i platja

El territori de la costa gironina ha sofert un canvi molt més que considerable arran de l'arribada del turisme a les nostres contrades, activitat que tot i iniciar-se tímidament en algunes localitats litorals al principi del segle XX de mà d'una clientela bàsicament regional, no es va consolidar definitivament fins al 1950, moment en què arrencà el turisme internacional i la Costa Brava es convertí en destinació de masses.

La importància i magnitud del fenomen turístic, que certament ha aportat molts beneficis (especialment econòmics) al conjunt de municipis del nostre litoral, ha comportat també importants transformacions en el si d'aquest territori, i ha arribat a alterar de manera profunda factors de naturalesa molt diversa, com poden ser els elements naturals i paisatgístics, les estructures i dinàmiques urbanes... però també, més enllà dels elements purament físics, tot el que han estat les formes de vida i els usos i costums tradicionals derivats de segles d'activitat (agro)pesquera a les nostres costes, bruscament interromputs per l'accelerat ritme de vida i les noves oportuni-

tats que comportà aquesta nova activitat.

Dins el conjunt del territori, uns dels espais més emblemàtics, per la seva importància dins del procés turístic, però també per la gran pressió de què han estat objecte, són sens dubte les platges: durant segles considerades únicament simples sorrals on feinejaven els pescadors i on es guardaven les barques quan no s'era a mar i que de sobte, pràcticament es pot dir que d'un any per l'altre, començaren a emplenar-se de gom a gom de cossos pàl·lids àvids de raigs de sol. Aquest va ser el cas també del municipi de Begur, vila tradicionalment pesquera i *curaiera*, però també agrària i surera, que veié com el turisme, atret per les belles cales en les quals la denominació Costa Brava certament fa honor al seu nom, redreçà la desfavorable situació econòmica i de despoblament que dominà en el municipi durant la primera meitat del segle XX, però que també hi introduí canvis importants que afectaren molt especialment els espais propers a les platges, com va ser el cas de la cala de Sa Riera.

L'evolució dels usos i aprofitaments a la platja de Sa Riera

Passejant ara que és hivern per la platja de Sa Riera, gaudint del silenci i de la serenitat que ens ofereix aquest escenari natural, ara tan tranquil, fins i tot solitari, però en altres èpoques de l'any tan actiu i dinàmic, resulta més fàcil aturar-se un moment a imaginar com devia ser aquest mateix punt en aquelles èpoques en què Sa Riera era encara un petit nucli on tota la vida girava entorn de la pesca.

Segurament que si en aquests moments caigués en les nostres mans una fotografia d'aquest període ens arribaria com un record de vells temps, una estampa pintoresca d'un passat molt llunyà, i ens costaria d'imaginar que no fa més de 50 o 60 anys que la major part de les platges de la Costa Brava presentaven aquest aspecte encara tan natural, pràcticament inalterat, tan diferent del paisatge de ciment i alts edificis al qual ens hem acostumat i que cada cop assimilem més com a paisat-

